

Ромел /

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 травня 2023 року слідчий суддя Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська Білик І.А., за участю секретаря Котанової К.В., прокурора Щербак Р.К., захисника Павленко В.Д., розглянувши у відкритому судовому засіданні, в режимі відеоконференції, у м. Дніпрі, клопотання слідчого відділу СУ ГУНП в Донецькій області майора поліції Махоніна В.О., яке погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Щербак Р.К., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000900 від 10.11.2022 року, відносно підозрюваного Ваганова Сергія В'ячеславовича, 17.05.1974 року народження, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.-

Встановив:

До суду надійшло клопотання слідчого відділу СУ ГУНП в Донецькій області майора поліції Махоніна В.О., яке погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Щербак Р.К., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000900 від 10.11.2022 року, відносно підозрюваного Ваганова Сергія В'ячеславовича, 17.05.1974 року народження, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування клопотання зазначено, що відділом розслідування злочинів загальної кримінальної спрямованості СУ ГУНП в Донецькій області проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні за №12022050000000900 від 10.11.2022. Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням здійснюється групою прокурорів Донецької обласної прокуратури. Досудове розслідування у кримінальному провадженні здійснюється групою слідчих. Старший групи – слідчий СУ ГУНП в Донецькій області майор поліції Махонін В.О. До моменту введення в дію на території України воєнного стану, юридична адреса та фактичне місце розташування СУ ГУНП в Донецькій області значилось за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Італійська, 32. Натомість, відповідно до п. 1 наказу начальника ГУНП в Донецькій області «Про визначення тимчасового місця служби працівників окремих підрозділів ГУНП в Донецькій області» № 330 від 25.02.2022 «Покровське РУП ГУНП в Донецькій області визначено тимчасовим місцем несення служби особового складу ГУНП в Донецькій області». 24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено, востаннє до 19.02.2023. Відповідно до Розпорядження Верховного Суду від 08.04.2022 р. №17/0/9-22 «Про зміну територіальної підсудності судових справ в умовах воєнного стану» відповідно до частини сьомої статті 147 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», враховуючи неможливість судами здійснювати правосуддя під час воєнного стану: змінено територіальну підсудність судових справ Красноармійського міського районного суду Донецької області на Красногвардійський районний суд м. Дніпропетровська. Відтак, враховуючи положення п. 1 ч. 2 ст. 132 КПК України, розпорядження ВС від 08.04.2022 розгляд вказаного клопотання належить до юрисдикції Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська.

Досудове розслідування проводиться за підозрою Ваганова Сергія В'ячеславовича, 17.05.1974 року народження. Досудовим розслідуванням встановлено, що Ваганов Сергій В'ячеславович, 17.05.1974 року народження з 17.01.1995 по 01.12.1999 проходив службу в органах внутрішніх справ. У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Водночас Ваганов С.В. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, добровільно зайнявши посаду в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин. Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села. Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області. У травні 2013 року керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України. Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та геополітичний інтерес РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у

цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі. Своєю злочинною метою співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів. При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання. З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил російської федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України. Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборотвом та воєнним заходам прихованого характеру. У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності. Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекучування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань. Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України. Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим. Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави. У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України. Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР». За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області. З метою забезпечення діяльності якої сформовані підрозділи політичного, (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення. В результаті вищезазначених подій значна кількість територій та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих їм і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» України № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію. З метою створення вездельницької зміни меж території України, на виконання завдань силового блоку «ДНР» з квітня 2014 року на частині території Донецької області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Донецької області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд не передбачених законом збройних формувань, зокрема так зване «Міністерство внутрішніх дел ДНР». Згідно з указом глави Донецької Народної Республіки № 5 от 08.11.2014 года о дате создания Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики в редакції від 27.05.2016 року встановлено, що «17 июля 2014 года Совет Министров Донецкой Народной Республики принял постановление № 17-4 «О создании Министерства внутренних дел «ДНР» створено територіальні підрозділи поліції на окупованій так званого «Міністерства внутрішніх дел» представниками «ДНР» створено територіальні підрозділи поліції на окупованій території України, а саме у населених пунктах Донецьку, Горлівці, Макіївці, Амвросіївці, Дебальцеві, Докучаєвську, Єнакієве, Новоазовську, Сніжному, Старобешево, Тельманове (нині смт Бойківське), Торезі (нині м. Чистякове), Українці, Шахтарську, Ясинуватій, Кіровському (нині м. Хрестівка). 19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту

3

в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна. Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) Володимир путін, а також інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України. Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків. 24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено, востаннє до 19.02.2023. Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 30 травня 2022 року» Лиманська міська територіальна громада Донецької області включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), у редакції від 01.06.2022 № 105. Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована російською федерацією територія території України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація російською федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована російською федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях. Так, приблизно в кінці травня 2022 року (точна дата та час органами досудового розслідування не встановлена) військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «днр» які є частиною окупаційної адміністрації рф, здійснили тимчасову окупацію території Донецької області, серед яких Лиманська територіальна громада з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами. Після чого представниками «днр» на вказаних окупованих територіях створено у складі так званого «МВД днр» територіальні підрозділи поліції, серед яких «Краснолиманський городской отдел министерства внутренних дел ДНР». Згідно «Постановления Народного Совета Донецкой Народной Республики» від 07.08.2015 року було прийнято «Закон о полиции ДНР». Так відповідно ч. 1 ст. 1 так званого закону о поліції (Полиция – это государственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности). Крім того, відповідно ст. 24 так званого закону о поліції встановлено, що (сотрудник обеспечения общественной безопасности). Крім того, відповідно ст. 24 так званого закону о поліції встановлено, що (сотрудник полиции – это должностное лицо, состоящее на службе в органах внутренних дел Донецкой Народной Республики, которое наделено полномочиями по осуществлению обязанностей и прав полиции, и имеет специальное звание, присвоенное в определенном законом порядке. Сотрудник полиции, проходящий службу в территориальном органе, выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в пределах территории, обслуживаемой этим территориальным органом, в соответствии с замещаемой должностью и должностным регламентом (должностной инструкцией). За пределами указанной территории сотрудник полиции выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в порядке, определенном руководителем государственного органа исполнительной власти в сфере внутренних дел и в соответствии с действующим законодательством Донецкой Народной Республики. Сотруднику полиции выдается служебное удостоверение, образцы которых утверждаются государственным органом исполнительной власти в сфере внутренних дел. Так, на початку червня 2022 року, більш точний час органами досудового розслідування не встановлений, Ваганов С.В., пройшов співбесіду з представниками так званої «днр», які є частиною окупаційної адміністрації рф, на предмет його переходу на сторону окупанта. У ході вказаної співбесіди Ваганов С.В. діючи умисно надав згоду представникам рф на добровільне зайняття посади в незаконному правоохоронному органі «Полиции ДНР», а саме посади - «начальника ИВС Краснолиманского городского отдела министерства внутренних дел ДНР в специальном звании подполковник полиции», про що свідчить документи «Тетрадь для записей дежурного Краснолиманского ГО МВД ДНР», рапорти його та ряд пояснень громадян України, відібраних Вагановим С.В. під час проведення ним фільтраційних заходів на території м. Лиман Донецької області та інші документи. Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторкваності, оборонздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, з початку червня 2022, точний час досудовим слідством не встановлений, Ваганов С.В. добровільно зайняв посаду – «начальника ИВС Краснолиманского городского отдела МВД ДНР» за адресою: Донецька область, м. Лиман, вул. Свободи, 27, де будучи одягнутим у камуфльований формений одяг так званої «Полиции ДНР», маючи при собі табельну вогнепальну зброю, почав виконувати функціональні обов'язки згідно посади, а саме одягання осіб при проведенні фільтраційних заходів. У вчиненні вищевказаного кримінального правопорушення обґрунтовано підозрюється Ваганов Сергій Вячеславович, 17.05.1974 року народження, уродження м. Горлівка Донецької області, громадянина України, раніше не судимого, зареєстрованого за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Жуковського, буд. 4, кв. 8. 24.04.2023 відносно Ваганова Сергія Вячеславовича, 17.05.1974 р.н., було складено письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. 27.04.2023 повідомлення про підозру Ваганова С.В. та повістка про виклик на 01.05.2023,

02.05.2023 та 03.05.2023 до СУ ГУНП в Донецькій області за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Першотравнева, 22 опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр», яка є ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Отже, відповідно до положень ст. 42 КПК України, з моменту публікації повідомлення про підозру Ваганова С.В. в газеті «Урядовий кур'єр», яка є ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, та у зв'язку з неявкою для отримання такого повідомлення, будучи попередженим належним чином, тобто Ваганов С.В. є офіційно повідомленим про підозру у вказаному кримінальному провадженні. 01, 02 та 03 травня 2023 року Ваганов з'явився, про причини неяви не повідомив. 04.05.2023 постановою слідчого у кримінальному провадженні підозрюваного Ваганова С.В. оголошено в розшук. Причетність Ваганова С.В. до вчинення вказаного злочину та обґрунтованість оголошеної йому підозри повністю підтверджується зібраними доказами, а саме: протокол допиту свідка Дороніної Р.Є. від 07.11.2022; протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками за участю свідка Дороніної Р.Є. від 07.11.2022; протокол допиту свідка Вацовського О.Г. від 07.11.2022; протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками за участю свідка Вацовського О.Г. від 07.11.2022, протокол допиту свідка Сотник О.Г. від 12.04.2023; протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками за участю свідка Сотник О.Г. від 12.04.2023; іншими матеріалами кримінального провадження, які долучені до даного клопотання. 27.04.2023 на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та на офіційному сайті Газети Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр» опубліковано повістки про виклик підозрюваного Ваганова С.В. - на 01, 02 та 03 травня 2023 року. Однак підозрюваний на виклик не з'явився. До відділу СУ надійшов рапорт співробітників УКР ГУНП в Донецькій області про те, що Ваганов С.В. після деокупації м. Лиман Донецької області виїхав до тимчасово окупованої території України. Таким чином, в ході досудового розслідування встановлені фактичні дані, що підозрюваний Ваганов С.В. знаходиться на тимчасово окупованій території Донецької області. Згідно із ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження. Відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII передбачено, що ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який перебуває на тимчасово окупованій території України, та оголошення його у розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з особливостями, встановленими цим Законом. Згідно з ч. 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтею 111-1 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук. Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. Відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України, повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Особа, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Враховуючи, що підозрюваний Ваганов С.В. на теперішній час переховується від органів досудового розслідування, перебуває на тимчасово окупованій території України, тому, відповідно діючого законодавства зазначена особа належним чином повідомлена про виклик на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження. Крім того, п. 2 ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII встановлено, що вимога про оголошення у міждержавний або міжнародний розшук не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження. Досудовим розслідуванням встановлено, що підозрюваний Ваганов С.В. ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибув на виклик без поважної причини більше як два рази), перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області, займаючи посаду «начальника ІВС Краснолиманського городского отдела министерства внутренних дел ДНР в спеціальному званні підполковник поліції», у зв'язку з чим його оголошено у розшук, за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Таким чином, наявні достатні підстави для проведення у кримінальному провадженні № 1202205000000900 від 10.11.2022 стосовно підозрюваного Ваганова С.В. спеціального досудового розслідування кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. На підставі вищевикладеного, слідчий звертається до суду з даним клопотанням.

У судовому засіданні прокурор підтримав клопотання, просив його задовольнити.

Захисник підозрюваного у судовому засіданні не заперечував щодо клопотання та додані до нього матеріали, якими обґрунтовується

Вислухавши думку прокурора, захисника, вивчивши подане клопотання та додані до нього матеріали, вважаю за необхідне задовольнити клопотання, виходячи з необхідності здійснення спеціального досудового розслідування, вважаю за необхідне задовольнити клопотання, виходячи з необхідності здійснення спеціального досудового розслідування, наступного.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частинною провадженням щодо злочинів, передбачених статтями 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою - другою статті 121, частинною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою - другою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Частинною 1 статті 42 КПК України передбачено, що підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок не встановлення місця знаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

У судовому засіданні встановлено, що відділом розслідування злочинів загально кримінального провадження № 1202205000000900 від 10.11.2022 стосовно підозрюваного Ваганова Сергія Вячеславовича, 17.05.1974 р.н., було складено письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

27.04.2023 повідомлення про підозру Ваганова С.В. та повістка про виклик на 01.05.2023, 02.05.2023 та 03.05.2023 до СУ кур'єр», яка є ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Отже, з невякою для отримання такого повідомлення, будучи попередженим належним чином, тобто Ваганов С.В. є офіційно повідомленим про підозру у вказаному кримінальному провадженні. 01, 02 та 03 травня 2023 року Ваганов С.В. за викликом до СУ повідомив.

Згідно з отриманою в ході досудового розслідування інформацією, на даний час Ваганов С.В. перебуває на тимчасово окупованій території.

04.05.2023 постановою слідчого у кримінальному провадженні підозрюваного Ваганова С.В. оголошено в розшук. Згідно з ч. 1 ст. 297-4 КПК України, слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Оскільки, у судовому засіданні було встановлено, що існує обґрунтована підозра вчинення Вагановим С.В., кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, який умисно переховується від слідства та суду на тимчасово окупованій території України, з метою уникнення кримінальної відповідальності, у зв'язку з чим його оголошено у розшук, то є всі підстави визначені законом для здійснення спеціального досудового розслідування відносно підозрюваного Ваганова С.В.

Враховуючи вищевикладене, слідчий суддя дійшов висновку про задоволення клопотання слідчого.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 110, 297-1, 297-4, 309 КПК України, -

постановив:

Клопотання слідчого відділу СУ ГУНП в Донецькій області майора поліції Махоніна В.О., яке погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Щербак Р.К., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №12022050000000900 від 10.11.2022 року, відносно підозрюваного Ваганова Сергія В'ячеславовича, 17.05.1974 року народження, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України – задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження №12022050000000900 від 10.11.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1, відносно оголошеного в розшук Ваганова Сергія В'ячеславовича, 17.05.1974 року народження.

Зобов'язати прокурора у кримінальному провадженні відомості про здійснення спеціального досудового розслідування внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Ухвала підлягає негайному виконанню з моменту її оголошення та оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

І.А. Білик

КОПІЯ ВІРНА
СУДДА: БІЛІК І
СЕКРЕТАР